esse quasi homo qui temptat deũ. Ubi di
cit glo. interli. Tẽptat deũ qui orat qđ do
cuit sed nõ facit qđ iussit. Supra q̃ dicit
tho. ij. ij. vbi prius ꝙ iste qui ã orõem su
am aĩam nõ prepat dimittẽdo si quid ad
uersus quẽ hꝫ. vel aliqs se ad deuotõem
non disponendo nõ facit qđ in se est vt ex-
audiat a deo ⁊ ideo q̃si interꝓtatiue temp
tat deũ. ⁊ q̃uis hmõi quasi interꝓtatiua
temptatio videat ex presumptõe seu indis
cretõe ꝓcedere. tñ hocipm ad dei irreueren
tiã ꝑtinet vt homo ꝓ̃sumptuose ⁊ sine de
bita diligentia se habeat in hijs q̃ ad deũ
ꝑtinent. Dicit eñ. j. pe. v. Humiliamini
sub potenti manu dei. Et. ij. Thi. ij. Sol
licite cura teipm ꝓbabilem exhibere deo.
Uñ etiam hmõi temptatio est spẽs irreli
giositatis. Hec tho. Tercius eoꝝ qui pre
ter intentõem petũt vel faciũt. q̃ dr in diffi
nitionis declaratõne interꝓtatiua tempta
tio. Quartus eoꝝ qui ex intentione talia
faciunt. vt ibidẽ patuit.

Capitulum. xx.

Ecimoquinto

ꝓhibet hic accidia. cui⁹ ꝓpriũ
est tristari d̉ obseq̃o diuino sicut
caritatis est gaudere in bono diuino A

Ubi tria principalr̃ sunt videnda. Pri-
mo de quiditate ⁊ malicia ⁊ origĩe accidie
Scđo de spẽbus. Tercio de remedijs.
Quantũ ad primũ ßm Tho. ij. ij. q. xxxv.
Accidia est tristicia de bono diuino qđ ho
mo dꝫ facere. Dicit primo tristicia sed nõ
quelibet. Est eñ quedã tristicia bona vt il
la qua ꝯpatimur miserie ꝓximi. sicut mi-
sericordia facit tristari. ⁊ passionis xp̃i me
ditatio. silr̃ tristicia quã habemus de pec-
catis ꝯmissis in ꝯtritõne. Alia est tristicia
mala in appetitu vindicte inordinato ⁊ cõ
stituit spẽm peccati ire vel tristicia de bono
ꝓximi. ⁊ facit odiũ vel inuidiã. Sed tristi
cia de bono diuino ꝯstituit accidiã. Dicit se
cundo de bono diuino. i. de bonis spũali-
bus. istis potissime q̃ hoiem ꝑ se ordinãt
in deũ vt sunt seruitutes deo exhibẽde coꝛ

de. ore vel ope. De quib⁹ dictũ fuit a prĩo
precepto ꝑticulari vsqꝫ ad sextũ. ⁊ sic etiã
sunt oĩa opa virtutũ. nõ inq̃ʒtum circa ta-
lem materiã. sed inq̃ʒtum ꝓpter deũ facta.
⁊ in deũ relata. Ex quo ptꝫ ꝙ ẽ accidia o-
ris. cordis ⁊ opis. q̃ quis rediũ ⁊ tristici
am habere ꝑt meditandi fidẽ. sperandi in
deũ. deũ diligendi quo ad coꝛ. quo ad os
laudando. orando. loq̃ndo de deo ⁊ filia. ⁊
in ope multiplr̃ fit Dicit ꝯseq̃nr ꝙ hõ de
bet facere. q̃ si quis tristaret de spũali bo-
no ad qđ quis non teneret sub pena pec-
cati venialis aut mortalis. puta de ꝑficiẽ
do aliquo qđ solum cadit sub ꝯsilio. non
esset accidia. Exemplũ de iuuene euange
lico qui tristis abscessit cũ ei xp̃us dixit. si
vis ꝑfectus esse vade ⁊ vende oĩa que ha
bes ⁊ da pauperib⁹. Math. xix. B

Sed quot sunt radices ⁊ cãe tristicie Rñ
detur ꝙ tres. Prima cum quis nõ amat
deũ nec gaudet in eo. ideo ꝯsequẽter non
amat opera spũalia. nec in eis gaudet sed
tristat. Secunda ꝙ quis non noscit vel
non aduertit. vel non meditat honestatẽ
⁊ vtilitatem ac suauitatem spũalium bo-
noꝝ. ex hoc ꝓuenit ꝙ non reputat spũalia
sed ea vilia ⁊ quasi nihil valentia estimat
⁊ triste ea facit aut ea refugit Tercia quia
sensus apprehendit spũale bonũ vt labori
õsum ⁊ priuatiuũ delectatõnis sensibilis
⁊ ideo sensualitas a spũali bono fugit ad
delectabilia sensualitatis. ⁊ talis sensuali
tas interdũ ad se trahit ratõem ⁊ volunta
tem que tristat de spũalib⁹ bonis ⁊ diuĩs

C Sed quare accidia est peccatum.
Rñdetur ßm tho. triplici de causa. Prĩo
q̃ in se malũ est tristari de bonis optimis
qualia sunt diuina. De talib⁹ eñ summa
ꝯplacentia esset habenda. Secundo quia
immediatus accidie effectus est ꝙ facit
tediosum ⁊ grauem in spũalibus diuinis
operandis. Tercio q̃ multa alia mala ex
accidia sequunt in speciebus vel effectib⁹
eius. Qñ vero sit pctm̃ nota ßm tho. vbi
prius ꝙ tristicia de bono spũali aliquãdo
nullũ est peccatũ. sed forte defect⁹ nature.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0113
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG